

ק"פ 24844/09/21 - אברהם אריה וירניק נגד שמחה מנדלסון

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 24844-09-21 מנדלסון נ' וירניק
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 12

אברהם אריה וירניק

שמחה מנדלסון

כבוד השופטת סיגל אלבו

בפני
מבקש
נגד
משיב

החלטה

לפני בקשה למחיקת קובלנה בטענה של הגנה מן הצדק.

המשיב (להלן: "הקובל") הגיש כנגד המבקש קובלנה המייחסת למבקש תקיפה, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן מהומה ועלבון של אדם במקום ציבורי, עבירה לפי סעיף 194 (ב) לחוק העונשין.

המבקש טוען כי הקובל הגיש כנגד המבקש תלונה במשטרה בגין תקיפה חמורה. משטרת ישראל בחנה את התיק והחליטה לסגור, וזאת אף מבלי לחקור את המבקש. לקובל עמדה אפשרות להגיש ערר על החלטת המשטרה, בהתאם להוראת סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי. ואולם, הקובל לא הגיש ערר במועד ואף לא פנה בבקשה להארכת מועד להגשת הערר. חלף זאת, בחר הקובל לפנות לבית המשפט על מנת שיבצע את עבודת המשטרה, יחקור ויגבש ממצאים.

המבקש טוען כי בכך מבקש הקובל לנצל לרעה את ההליך המשפטי, שהרי אין מטרת מוסד הקובלנה הפלילית לעקוף את עבודת המשטרה, ובית המשפט אך אינו ערכאת ערר על החלטת הגורמים המקצועיים. הקובל העדיף שלא להעמיד את טענותיו לבחינה מקצועית, ולא בכדי, שכן הדעת נותנת כי בסופו של יום לא יורשע המשיב במקום בו גורמי המקצוע סברו שאין לחקור את המבקש. עצם ההחלטה שלא לחקור את המבקש מעידה כי מתחילה היה ברור לגורמי המקצוע כי מדובר בתלונה סרק, ומטרתו היחידה של הקובל היא טרטור המבקש וגרימת נזקים כלכליים.

דיון והכרעה

לאחר ששקלתי את טענות המבקש, הגעתי למסקנה שאין מקום בשלב זה, ובטרם שמיעת הראיות בתיק, להורות על

ביטול כתב הקובלנה מחמת הגנה מן הצדק.

עניין הגשת הקובלנה הפלילית הוסדר בסימן ב' לפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. במסגרת הוראות אלה, נקבעו המגבלות החלות על הגשת קובלנה פלילית, ובכלל זה, הגבלה לעבירות מסוימות וכן סייגים נוספים החלים על קובלנה פלילית. עם זאת, לא נקבעה הוראה המונעת מקובל להגיש קובלנה מקום בו המשטרה החליטה לסגור את תיק החקירה, או בחרה שלא לחקור את התלונה.

וראו בעניין זה דברי המלומד י' קדמי בספרו "על סדר הדין בפלילים" חלק שני, הליכים שלאחר כתב אישום א, מהדורה מעודכנת תשס"ט - 2009 עמוד 957 ו-962):

"הזכות להגשת קובלנה בעבירה מן העבירות המנויות

בתוספת השניה בחסד"פ אינה מותנית בסירוב לחקור או

להעמיד לדין מצד הגורמים הממלכתיים הנוגעים בדבר,

אלא זוהי זכות עצמאית וניתן לעשות בה שימוש הן ללא

פניה לגורמים הממלכתיים והן לאחר שאלה מסרבים

לפעול...

קובלנה מוגשת ע"י הקובל במישרין לבית משפט השלום...

ואין נפקא מינה אם הוגשה בקשר אליה קודם לכן תלונה

במשטרה או אם נתקיימה חקירה בעניינה. קובל רשאי

להגיש קובלנה ללא כל פניה מוקדמת לגורמי החקירה בקשר

אליה, ועל אף החלטת הגורמים המוסמכים שלא לטפל בעניין

נשוא הקבילה, אם שלא לחקור בו ואם שלא להעמיד לדין

בגינו...החליט הגורם המוסמך שלא לחקור בעניין נשוא

הקובלנה או שלא להעמיד לדין איש בקשר אליו מקובל להסב

את תשומת לב הקובל לזכותו להגיש קובלנה בקשר

לאותו עניין (על אף החלטת הגורם המוסמך כאמור)."

עמוד 2

מכאן, שאזרח רשאי להגיש קובלנה פלילית על אף שגורמי האכיפה החליטו שלא לחקור את התלונה באותו עניין, כפי שהיה בעניינו של הקובל כאן (ראו והשוו: ק"פ 18970-03-18 **מתא נ' קסיס** (פורסם בנבו, 2.6.16)).

ב"כ המבקש הפנה לפסק הדין שניתן על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 1955/12 **שאול נמרי נגד משה בנימיני והיועץ המשפטי לממשלה** (פורסם בנבו). ואולם, הנסיבות שם היו שונות. באותו מקרה, בית המשפט העליון אישר את החלטת בית המשפט המחוזי לביטול קובלנה פלילית שהוגשה לאחר שהמדינה חזרה בה מכתב אישום כנגד הנאשם במהלך ניהול פרשת התביעה כנגדו.

בית המשפט העליון קבע בעניין נמרי כי לאחר שהמדינה חזרה בה מן האישום לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, אין מקום להגשת קובלנה פלילית פרטית בגין אותו עניין, וכי קובל פרטי אינו יכול "לעקוף" את שיקול דעתה של הפרקליטות ולשוב וליזום הליך סרק לאחר שזו כבר הגישה כתב אישום, שהסתיים בלא הרשעה, ואם עשה כן, הרי שהשימוש בטענה של הגנה מן הצדק הוא דבר במקומו.

שונים הדברים הם במקרה זה, בו לא הוגש כתב אישום נגד המבקש והתיק נסגר על ידי המשטרה. העדר חקירה משטרתית אינו חוסם בפני האזרח אפשרות לממש את זכותו להגיש קובלנה פלילית.

לפיכך, אני דוחה את הבקשה למחיקת הקובלנה בטענת הגנה מן הצדק. מובן, כי אין באמור כדי להביע עמדה כלשהי לגופה של הקובלנה שהוגשה.

ניתנה היום, ח' סיוון תשפ"ב, 07 יוני 2022, בהעדר הצדדים.